

C98 – BIN9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

13 februari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onbestuurbaarheid van een gemeente ingevolge onduidelijkheden in het nieuwe Gemeentedecreet	1
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de conclusies van de studie-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand	4
Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van de burgemeesters in de faciliteitengemeenten	6
Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aangekondigde evaluatie van de pariteitsregeling in het gemeentekiesdecreet	8

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onbestuurbaarheid van een gemeente ingevolge onduidelijkheden in het nieuwe Gemeentedecreet

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, we gaan enigszins dezelfde toer op als vorige week. Ik blijf kampen met problemen in verband met het nieuwe Gemeentedecreet.

De interpretatie die aan bepaalde artikels wordt gegeven en vooral de sancties die ten gevolge daarvan werden uitgewerkt, veroorzaken in de praktijk problemen die een goed bestuur in de weg staan. Ook de laatste wijzigingen, net voor aanvang van de installatie van de nieuwe gemeenteraden, bemoeilijken de uitvoering ervan.

Wanneer in een gemeente zoals Boechout wegens het dubbele ondertekenen van een voordrachtsakte commotie ontstaat en de voorzitter van de gemeenteraad de zitting schorst, wordt hij door u, mijnheer de minister, aangemaand. U meende dat de zitting niet mocht worden geschorst omdat volgens u de tweede voordrachtsakte niet ontvankelijk was wegens de niet behaalde meerderheid van de ondertekenaars. Dat heb ik vernomen in een brief.

Door het onduidelijke en gewijzigde Gemeentedecreet is Boechout na meer dan een maand nog steeds nagenoeg onbestuurbaar. Er zijn wel al schepenen aangesteld, maar of dit allemaal conform het Gemeentedecreet is, is nog een andere vraag.

Mijnheer de minister, ik wil hier enkele vragen stellen om wat duidelijkheid te scheppen en om die duidelijkheid te kunnen doorgeven aan de mensen van Boechout.

Kunt u mij meedelen wie oordeelt en beslist over het feit dat de handtekeningen in een voordrachtsakte, zoals vernoemd in de artikels 45 en 59 van het Gemeentedecreet, ongeldig zijn?

Wie spreekt de sanctie uit dat de verkozene die meer dan één akte van voordracht ondertekent voor de duur van de zittingsperiode van de gemeenteraad niet kan worden verkozen of benoemd als burgemeester, schepenen, voorzitter

van de gemeenteraad, voorzitter van een commissie of lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, en de gemeente bijgevolg niet kan vertegenwoordigen of namens de gemeente een mandaat bekleden in de gemeentelijke externe verzelfstandigde agentschappen of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen?

Binnen welke termijn, mijnheer de minister, moet er volgens u in de zaak van Boechout een uitspraak zijn, gelet op het feit dat er mogelijk schepenen besturen wier bevoegdheid hen zou kunnen worden ontnomen?

En indien er zulke zware sancties zouden uitgesproken worden, wat dan toch een unicum zou zijn, leidt dit dan niet tot de onbestuurbaarheid van die gemeente? Op welke manier zal men dan moeten overgaan tot het opnieuw aanstellen van schepenen? Dat zal dan toch vrijwel onmiddellijk moeten gebeuren? Wordt dit bepaald in het Gemeentedecreet?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Van den Eynde, u zegt dat we nog eens dezelfde toer als vorige week opgaan want er zijn volgens u nog onduidelijkheden of problemen met het Gemeentedecreet. Ik wijs u meteen terecht omdat ik denk dat het Gemeentedecreet glashelder is. Als er in heel Vlaanderen slechts in één gemeente een probleem is, wil dat zeggen dat de wetgeving heel duidelijk is, dat er daarmee geen problemen bestaan. Nu is er één bepaalde gemeente, met name Boechout, waar mensen met ambities rondlopen, die op een bepaald ogenblik resoluut hun kans wagen.

U maakt dan een aantal opmerkingen over wat ik denk over die tweede voordrachtsakte. Het enige wat ik in Boechout heb willen doen, is de impasse doorbreken. Ik heb de uittredende burgemeester, de heer Mariën, op een zeker ogenblik gezegd dat er een voorzitter van de gemeenteraad moest worden verkozen, dat er schepenen moesten worden verkozen en dat de gemeente verder moest worden bestuurd. De gemeente wordt ook verder bestuurd. Als men alludeert, of suggereert, of ronduit zegt dat Boechout vandaag nagenoeg onbestuurbaar is, is dat onjuist. Daar functioneert vandaag een college van burgemeester en schepenen, daar functioneert een gemeenteraad. Die gemeente is dus zeker en vast niet onbestuurbaar.

De regelgeving in het Gemeentedecreet is niet onduidelijk, wel integendeel. In 307 gemeenten werd het decreet blijkbaar correct toegepast. Men hoort nergens van problemen bij de installaties, ook niet bij de ver-

kiezingen, eigenlijk bij niets wat met de verkiezingen te maken heeft en wat er is uit voortgevloeid: de installatievergaderingen, verkiezingen van de schepenen enzovoort. Dat is in heel Vlaanderen nagenoeg rimpelloos verlopen. Alleen in Boechout hebben bepaalde personen een dubbele handtekening geplaatst.

De oorzaak van de huidige problemen ligt uitsluitend bij het lokale niveau. Ik ben daar heel formeel over. Er werd twee keer getekend door bepaalde mensen, en dit wordt door de betrokkenen niet ontkend. Vraag is alleen – en daarover gaat het hele debat – of een geregistreerde kopie van een voordrachtsakte kan gelden als een akte van voordracht. Het antwoord hierop zal in eerste aanleg worden verleend door de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, en mogelijk in beroep door de Raad van State. Dat zijn de enige instanties die in deze bevoegdheid hebben en die daarover met de nodige autoriteit een uitspraak kunnen doen.

Waarom heb ik de voorgedragen kandidaat-burgemeester nog niet benoemd, mevrouw Van den Eynde? Omdat de kans reëel is dat de Raad van State zegt dat er twee keer is getekend. Maar ook is de kans reëel dat de Raad van State zegt dat personen die twee keer hebben getekend, wél mogen zetelen.

We zitten hier dus met een dubbel probleem. Ofwel zegt men dat de betrokkenen geen uitvoerend mandaat meer kunnen uitoefenen, ofwel zegt men dat een geregistreerde kopie geen akte van voordracht is. In dat geval is er geen probleem. Het decreet is daarover heel duidelijk. Daarover kan alleen uitsluitel worden gegeven door het administratief rechtcollege. Zo staat het in dat decreet. Het is niet aan de politieke voogdij om daar in de plaats van de rechterlijke macht te treden. Ook dat is duidelijk. Wij zijn legalisten, en u moet dat ook zijn.

Ik heb de patstelling doorbroken door ervoor te zorgen dat de gemeenteraadsvoorzitter werd verkozen en nadien ook de schepenen. Daardoor is Boechout niet onbestuurbaar. Op dit ogenblik heeft in Boechout niemand reden om victorie te kraaien. Dat zal maar blijken achteraf, als in eerste aanleg de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en mogelijk in beroep de Raad van State finaal uitsluitel heeft gegeven.

Wie oordeelt en beslist over het feit dat de handtekeningen in een akte van voordracht, zoals vernoemd in artikel 45 en 59 van het Gemeentedecreet, ongeldig zijn? Artikel 45, paragraaf 1, van het Gemeentedecreet bepaalt de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor de gezamenlijke akte van voordracht voor de schepenen. Er zijn vier voorwaarden. Eén: de akte moet ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen en moet voor elk van de kandidaat-schepenen ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaten. Twee: de

akte heeft betrekking op personen van een verschillend geslacht. Artikel 11bis van de Grondwet krijgt op die manier uitvoering. Drie: de akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de gemeentesecretaris overhandigd. Iedereen weet dat intussen, er is in de media veel rond te doen geweest. Vier: niemand kan meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen.

Artikel 45, paragraaf 2, tweede lid van het Gemeentedecreet bepaalt uitdrukkelijk dat het aan de voorzitter van de gemeenteraad toekomt om na te gaan of de gezamenlijke akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, bepaald in paragraaf 1 – de vier voorwaarden die ik net genoemd heb. De voorzitter moet op basis van dit artikel nagaan of de akte voldoende handtekeningen bevat, of op de akte kandidaten van verschillend geslacht werden voorgedragen en of de akte tijdig werd ingediend. Indien aan een van die voorwaarden niet is voldaan, heeft dit de onontvankelijkheid van de akte tot gevolg.

Een overtreding van de vierde voorwaarde, het feit dat niemand meer dan één akte kan ondertekenen, leidt niet per se tot de onontvankelijkheid van beide akten. Artikel 6 van het decreet van 22 december 2006 houdende wijzigingen aan het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet, de organieke wet betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn en het decreet intergemeentelijke samenwerking heeft immers uitdrukkelijk het gevolg van een dergelijke overtreding ingeschreven in artikel 45: “Overtreding van dit verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid tot gevolg van alle handtekeningen geplaatst in strijd met dit voorschrift.” Een dubbele handtekening leidt met andere woorden niet tot de onontvankelijkheid van alle akten waar ze op voorkomt, maar uitsluitend tot de ongeldigheid van die handtekeningen.

De sanctie die voor een dubbele ondertekenaar is vastgelegd in het Gemeentedecreet, vloeit voort uit de vaststelling dat er een dubbele handtekening werd geplaatst. De sanctie is dus vervat in het decreet. Het is niet de Raad voor Verkiezingsbetwistingen of de Raad van State die sancties gaat opleggen.

Indien de voorzitter van de gemeenteraad een akte ontvankelijk verklaart, leidt dit er, zonder enige formele verkiezing, toe dat de voorgedragen kandidaten verkozen zijn verklaard. Dat hebben we ook zo gewild: geen geheime verkiezingen meer als men een geldige voordrachtsakte heeft ondertekend. Een lid van de raad die meent dat de ingediende akte onontvankelijk is, kan tegen de verkiezing van een schepen klacht indienen bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, die hierover binnen de decretaal vastgelegde termijnen een uitspraak doet. Die bevoegdheid van de Raad is vastgelegd in artikel 13 van het Gemeentedecreet. In het

geval dat er, volgens de voorzitter van de gemeenteraad, geen ontvankelijke akte van voordracht is ingediend, dan bepaalt artikel 45, paragraaf 3, van het Gemeentedecreet dat er binnen de veertien dagen wordt overgegaan tot de afzonderlijke verkiezing van de schepenen onder de gemeenteraadsleden. Dat is bij mijn weten ook gebeurd in Boechout.

Tegen deze afzonderlijke verkiezing kan wel een bezwaar worden ingediend bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Tegen de beslissing van die Raad kan beroep ingesteld worden bij de Raad van State.

Artikel 59 van het Gemeentedecreet bepaalt de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor de akte van voordracht voor de burgemeester. Ten eerste moet de akte ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester werden verkozen. Ten tweede kan niemand meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dit verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid tot gevolg van alle handtekeningen die in strijd met dit voorschrift werden geplaatst. Artikel 59, paragraaf 1, vierde lid, bepaalt dat het de bevoegdheid is van de Vlaamse Regering om de ontvankelijkheidsvoorwaarden na te gaan. Concreet betekent dit dat de Vlaamse Regering geen burgemeester kan benoemen op basis van een akte die niet voldoet aan bovengestelde voorwaarden. Dat betekent echter niet dat een kandidaat-burgemeester die werd voorgedragen op basis van een ontvankelijke akte van voordracht, bijgevolg ook automatisch wordt benoemd tot burgemeester.

Bij kandidaat-burgemeesters gaan we dus nog een stap verder. Er moet advies ingewonnen worden bij het parket-generaal en bij de gouverneur omtrent de moraliteit van de kandidaat-burgemeester. De Vlaamse Regering kan te allen tijde om een nieuwe voordracht verzoeken, zoals gesteld is in artikel 59, paragraaf 1, laatste lid.

De minister die bevoegd is voor het binnenlands bestuur, beoordeelt met andere woorden de ontvangen kandidaturen, rekening houdend met de ingewonnen adviezen, alvorens tot de benoeming van de burgemeester over te gaan. Een burgemeester wordt aangesteld bij ministerieel besluit. Tegen dat besluit kan geen beroep worden ingesteld bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, maar wel bij de Raad van State, die binnen de vastgestelde wettelijke termijnen een uitspraak doet.

Er mag geen enkel pecuniair voordeel worden gehaald uit het feit dat een dubbele handtekening is geplaatst. Indien de voorzitter van de gemeenteraad, of bij betwisting de Raad voor Verkiezingsbetwistingen of na beroep de Raad van State, naar aanleiding van de verkiezing van de schepenen vaststelt dat er raadsleden zijn die meer dan één

akte van voordracht hebben ondertekend, dan heeft dit, krachtens het decreet zelf, tot gevolg dat diegene die meer dan één akte heeft ondertekend voor de duur van de zittingsperiode van de gemeenteraad niet kan worden benoemd of verkozen als burgemeester, schepenen, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van een commissie of lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, en de gemeente niet kan vertegenwoordigen of namens de gemeente een mandaat bekleden in gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen.

De termijn waarbinnen de Raad voor Verkiezingsbetwistingen een uitspraak doet naar aanleiding van een geschil dat rijst met betrekking tot de verkiezing van de schepenen is door artikel 85quinquies, paragraaf 1, tweede lid, van de Gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932 en gewijzigd bij decreet van 10 februari 2006 en van 7 juli 2006, bepaald op 30 dagen na de indiening van het bezwaar. Bij toepassing van artikel 85septies is tegen de beslissing van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen beroep mogelijk bij de Raad van State binnen een termijn van acht dagen, waarna de Raad van State over dat beroep een uitspraak doet binnen een termijn van 60 dagen. Dit artikel is door artikel 85novies van de Gemeentekieswet ook van toepassing op de verkiezing en de benoeming van de schepenen, vermeld in artikel 45 van het Gemeentedecreet. De termijn waarbinnen bij de Raad van State een beroep kan worden ingediend tegen een ministerieel besluit houdende de benoeming van een burgemeester is bepaald op 60 dagen. De termijn waarbinnen de Raad van State een uitspraak doet, is niet bepaald.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, ik dank u voor al het opzoekwerk van de wetteksten en dergelijke. Voor mij was het niet duidelijk waar ik dat allemaal kan vinden. We kunnen niet ontkennen dat de CD&V'ers tweemaal hebben getekend, en daarvoor is een sanctie uitgewerkt in het Gemeentedecreet. Of dit nu al dan niet ontvankelijk is, is een andere zaak.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Van den Eynde, u merkt op dat we dit allemaal voor u hebben opgezocht. U weet dat minister een synoniem is voor dienaar. We brengen dat dan ook in de praktijk. Zo zijn we.

Het staat inderdaad buiten kijf dat er tweemaal is getekend, maar de discussie gaat daar niet over. Het decreet is daarover heel duidelijk. De vraag is of een geregistreerde kopie van een akte van voordracht gelijkstaat met een akte van voordracht. Daar gaat het debat over. Dat zal moet worden beslecht door een administratief rechtcollege: in eerste aanleg de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en uitiem via beroep bij de Raad van State. Dat is de hele inzet van het debat. Eenmaal daar duidelijkheid over is, zal ik een burgemeester, voorzitter en college benoemen in de gemeente Boechout.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Als die uitspraak er is, zult u dan het Gemeentedecreet aanpassen?

Minister Marino Keulen: Neen, het decreet is overduidelijk. Als er maar in één gemeente een probleem is, dan moet u niet zeggen dat het decreet niet deugt. Als er een beslissing is genomen, zullen we jurisprudentie hebben. De vraag of een geregistreerde kopie van een akte van voordracht gelijkstaat met een akte van voordracht, moet niet in een gemeentedecreet worden geregeld. Wij hebben alles opgenomen wat moest worden opgenomen. We zullen afwachten wat de uitkomst is. Als legalist schik ik me uiteraard naar de uitspraak van het administratief rechtscollege. Daarom moeten we echter het decreet niet aanpassen. Het decreet is wat dat betreft volledig en duidelijk. We moeten afwachten wat de rechterlijke macht beslist. Dit is echt voer voor in ultimo de Raad van State. U mag niet van een minister verwachten dat hij daarover oordeelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de conclusies van de studie-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, collega's, sommigen onder ons herinneren zich ongetwijfeld dat de vorige Vlaamse Regering aanvankelijk bereid was en zelfs enthousiast was om de aanbevelingen van professor Boes in zijn studie uit 2000 in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant, over de vernederlandsing van het straatbeeld en de verfijning van de bestuurstaalwetgeving, toe te passen.

Naarmate de vorige legislatuur vorderde, stelde voormalig minister Van Grembergen zich stilaan terughoudender op. Hij kreeg twijfels over de uitvoerbaarheid van de aanbevelingen. De meeste van die aanbevelingen werden en worden nochtans toegepast, is het niet in Vlaanderen, dan wel in Wallonië. Bij de aanvang van deze legislatuur klonk het hoopgevend dat er maatregelen worden genomen met het oog op de vernederlandsing van het straatbeeld. Maar de enige maatregel die werd genomen, was de bestelling van een nieuw onderzoek over de bevindingen van het rapport-Boes. Dat onderzoek werd aangekondigd in de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005, na het Brussel-Halle-Vilvoorde-debacle.

Mijnheer de minister, in antwoord op mijn vraag om uitleg van 31 mei 2005, deelde u mee dat een expert zou worden aangesteld en dat de opdracht wellicht in juni 2005 kon worden gegeven. Op mijn vraag van 9 september 2005 liet u weten dat de procedure van het aanwijzen van een expert op dat moment werd afgerond, en dat het een kwestie van 20 weken zou zijn om de studie af te ronden. De zaak zou tegen mei 2006 zeker afgewerkt zijn.

Professor Veny van de universiteit van Gent werd als expert aangesteld. Hij moest de juridische discussies over de studie-Boes onderzoeken. Ondertussen zijn die 20 weken er bijna 100 geworden. Ik vrees dat het er nog meer zullen worden. In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 6 juli 2006 zegt u dat de resultaten van het onderzoek u nog niet bekend zijn, maar dat u hierover deze maand uitsluitel verwacht. Het antwoord werd op 9 oktober gepubliceerd. Daarom neem ik aan dat u de maand oktober bedoelde.

In uw antwoord op de interpellatie van 7 november 2006 van de heer Sauwens over de schrijfwijze van de namen van Vlaamse gemeenten, verwees u nog eens naar de studie en kondigde u aan dat de resultaten van het onderzoek hem in de tweede helft van november zouden worden bezorgd. In uw beleidsbrief 2006-2007, waar de datum van 28 november op staat, zegt u de resultaten op heel korte termijn te verwachten. Dat is het laatste wat ik erover heb gehoord.

Mijnheer de minister, het lijkt erop dat alles blijft opschuiven. Dat is een constante in dit dossier. Ik krijg de indruk dat u dat goed uitkomt en dat u zegt: "Ce n'est pas le moment". Het zou niet passen in het discours dat uw partij tegenwoordig voert over de open dialoog met de Franstaligen om de faciliteiten op een restrictieve wijze toe te passen en om u de toorn van de Franstalige federale coalitiegenoten op de hals te halen. Ik vraag me af of het niet de bedoeling is om dit dossier over de federale verkiezingen heen te tillen.

Mijnheer de minister, hebt u ondertussen al de resultaten van het onderzoek ontvangen? In dat geval vervallen mijn vorige opmerkingen. Kunt u desgevallend iets over de inhoud ervan meedelen? Wordt er al gewerkt aan concrete maatregelen inzake de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand, die u aan de Vlaamse Regering zult voorstellen? Wat zult u doen als u de studie nog altijd niet hebt ontvangen? Is er een timing uitgetekend bij het toekennen van de opdracht?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik ben evenzeer benieuwd naar uw antwoord, mijnheer de minister. Er zit inderdaad nogal wat vertraging op het hele dossier. Ik begin me daar ook ongemakkelijk bij te voelen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Ik vind de vragen heel begrijpelijk. Ik zal nu duidelijkheid geven. Toch eerst nog dit: u zegt dat ik de opdracht tot een studie heb gegeven over de standpunten van professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld. Dat was een beslissing van de integrale Vlaamse Regering en het had alles te maken met het feit dat de mening van professor Boes door geen enkele juridische autoriteit wordt bijgetreden. Noch door mijn administratie Binnenlands Bestuur, noch door de heer Staelens, onze advocaat die de omzendbrieven-Peeters en -Martens omtrent het taalgebruik heeft verdedigd voor de Raad van State. Beiden hebben altijd in de omzendbrieven en de rechtsgeldigheid ervan geloofd. Over de opvattingen van professor Boes bestaat dus heel wat voorbehoud.

Ook bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, waarvan professor Boes deel uitmaakt, is er het grootste voorbehoud over die visie. Als we geen juridische autoriteit hebben die de visie van professor Boes bijtreedt, is het misschien goed ze nader onder de loep te nemen.

Ik ontving heel recent een eerste deel van de studie van de Universiteit Gent over de studie-Boes met betrekking tot de vernederlandsing van het straatbeeld in de faciliteitengemeenten. Door omstandigheden heeft de studie inderdaad langer op zich laten wachten. Begin volgende week wordt mij het tweede en laatste deel met de conclusies bezorgd. Ik zal de studie overmaken aan mijn collega's in de Vlaamse Regering. Dat is mijns inziens een normale werkwijze. De Vlaamse Regering heeft daartoe de opdracht gegeven, dus is het normaal dat we ze ook in de schoot van de regering bespreken. Nadien maak ik de studie over aan het Vlaams Parlement en deze commissie. Dan zullen we daarover van gedachten kunnen wisselen. Ik denk dat het aangewezen is dat te doen met de auteur van de studie erbij.

We hebben ondertussen niet stilgezeten. Als er iemand de maatregelen van de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 naar aanleiding van het mislukken van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde bijna volledig heeft uitgevoerd, ben ik dat. We hebben in het Gemeente- en het OCMW-decreet een taalvereiste voor de uitvoerende mandatarissen en de voorzitters van de gemeenteraad ingeschreven voor heel Vlaanderen, niet alleen voor de bijzondere gemeenten in de Rand. Daarnaast is er ook de uitbreiding van Vlabinvest, zowel qua werkingsgebied, van 9 naar 29 gemeenten, als qua financiële middelen, namelijk het optrekken van de kredieten met 25 miljoen euro. Ik word daarover ook ondervraagd in de commissie Wonen. Mevrouw De Wachter en de heer Dehaene zijn leden die me daar geregeld over interpelleren, en terecht.

Er lopen vandaag projecten en met die extra middelen worden vandaag dingen op het terrein gerealiseerd voor

betaalbaar wonen voor de groepen met een klein of een modaal inkomen. Er is ook een wijziging gekomen in de Wooncode. Daar hebben we de hele procedure van een belangenconflict moeten doorlopen. Uiteindelijk hebben we onze slag thuis gehaald. We doen duidelijke inspanningen die aan de andere zijde kwaad bloed hebben gezet, maar ten onrechte want het gaat over leefbaarheid en meer sociale cohesie. Meer nog, vijf Franstalige proffers die doceren aan de vier Franstalige universiteiten van ons land, zeggen dat men in het zuiden van dit land een soortgelijke maatregel moet nemen in het belang van de sociale huurder.

Ondertussen heb ik samen met minister Vandenbroucke, bevoegd voor Onderwijs en de Vlaamse Rand, ook het pakket lessen Nederlands tweede taal gevoelig uitgebreid. De kredieten zijn op een substantiële manier vergroot, net als het aanbod via de aanbodverstrekkers NT2, namelijk de centra voor basiseducatie en de centra voor volwassenenonderwijs. Ik kan dus stellen dat ik de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 zichtbaar heb geconcretiseerd. Ik heb het niet gelaten bij ijle bespiegelingen en vrome voornemens, maar heb maatregelen genomen op het terrein.

De studie van professor Veny hebben we begin volgende week volledig. Dan ga ik er mee naar de regering. Ik excuseer me ervoor dat dat veel langer heeft geduurd dan ik wilde. Het was moeilijk om iemand te vinden die de studie kon uitvoeren. In een eerste oproep was er geen belangstelling. Bij een tweede oproep heeft professor Veny een offerte gedaan. Ik ben heel benieuwd naar het tweede deel en de conclusies van zijn studieopdracht.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik noteer dat begin volgende week het tweede deel met de conclusies binnenkomt. Het zal dan wel toeval zijn dat het juist nu gebeurt. U zult nu de zaak overmaken aan uw collega's in de Vlaamse Regering. Het meest interessant is wanneer er maatregelen zullen voortvloeien uit dat rapport want dat moet eerst nog bestudeerd worden en het dreigt andermaal op de lange baan geschoven te worden, naargelang van de conclusies.

De conclusies van professor Boes waren duidelijk. Er bestond inderdaad geen eenstemmigheid over in de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Het gaat wel deels maar niet uitsluitend over een juridische aangelegenheid. De Vlaamse Regering kan dus perfect uit het rapport-Boes maatregelen putten om het Nederlandse straatbeeld in de Vlaamse Rand te versterken. Die kloppen misschien juridisch niet helemaal maar ik stel vast dat heel wat maatregelen die door professor Boes

worden geformuleerd in zijn studie, nu al van toepassing zijn in Wallonië. Ga gerust eens kijken naar de Waalse faciliteitengemeenten. Daar zult u vaststellen dat de aanbevelingen van professor Boes, die misschien juridisch niet allemaal waterdicht zijn, ter plaatse worden toegepast. Precies daar wil ik bij de Vlaamse Regering op aandringen.

Minister Marino Keulen: U zegt, weliswaar op een minzame manier, in uw inleiding dat ik er waarschijnlijk niets aan zal doen omdat het niet in mijn kraam past. Ik zeg u dat de studie op heel korte termijn wordt opgeleverd, met mijn excuses voor het feit dat het langer heeft geduurd. Dit onderzoek werd toevertrouwd aan een derde. We hebben dat dus niet volledig in de hand.

'First things first'. We gaan daarmee naar de Vlaamse Regering omdat geen enkele juridische autoriteit er grote twijfels bij zegt te hebben, ook niet deze die indertijd, tegen de grote meerderheid in, wél geloofden in de rechtsgeldigheid en de rechtskracht van de omzendbrieven-Peeters en -Martens.

U maakt de opmerking dat het waarschijnlijk juridisch niet waterdicht is. U moet echter wel één zaak niet vergeten, mijnheer Van Nieuwenhuysen: de dag dat men een procedure tegen krijgt en dat dat wordt vernietigd, verliest men niet alleen die slag en de uitwerking van die maatregel, maar komt alles opnieuw op de helling te staan. Dan beginnen ze opnieuw te procederen tegen de Wooncode, dan beginnen ze aan de overzijde van de taalgrens opnieuw andere dingen ter discussie te stellen. Dan riskeert men meer te verliezen dan enkel deze maatregel, die de vernederlandsing van het straatbeeld beoogt. Met als gevolg dat men dan een zware verliezer is en in strategisch opzicht Vlaanderen en de Vlaamse zaak niet dient, integendeel.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zie niet in waarom ze zouden procederen tegen zaken die zij ginds zelf toepassen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik sluit aan bij uw antwoord. U hebt een idee uit de studie van professor Boes over de vernederlandsing van de plaatsnamen vermeld. U hebt daarover eind 2006 een besluit laten goedkeuren door de regering. Ik heb me laten vertellen dat dit is vertrokken naar de Raad van State. Is het advies van de Raad van State teruggekomen?

Minister Marino Keulen: Het is nog niet binnen. Maar dat is, zoals u weet, de geijkte procedure.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van de burgemeesters in de faciliteitengemeenten

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 23 december 2006 hebben 51 van de 65 burgemeesters de eed afgelegd in Vlaams-Brabant. Op 2 januari 2007 legden nog eens zes burgemeesters de eed af. We komen dus op een totaal van 57 op 65. U moet mij verbeteren als het niet zo is, maar dat was volgens mij de stand van zaken eind januari. Het schijnt dat er voor Affligem en in Huldenberg klachten zijn geweest bij de Raad van State. Ook moet worden vastgesteld dat in vijf van de zes faciliteitengemeenten geen klacht is geweest tegen het verloop van de verkiezingen en dat daar toch nog geen burgemeesters zijn benoemd. Ik geef wel toe dat Wommel een uitzondering vormt. Daar is de ondertekening er maar gekomen in de tweede helft van januari.

Volgens mijn informatie werden de voordrachtsakten in Linkebeek ingediend op 27 oktober 2006, in Kraainem op 22 december 2006, in Sint-Genesius-Rode op 13 december 2006 en voor Wezembeek heb ik geen juiste datum maar het zou eind oktober zijn geweest.

Waarom, mijnheer de minister, is er een probleem met die vier of vijf gemeenten? Waarom zijn daar de burgemeesters nog niet benoemd? Wat is de reden voor deze vertraging? Is er nu al een datum gepland voor deze benoeming?

Parallel is er toch ook een probleem in het bestuur van deze gemeenten. Aangezien de schepenen er rechtstreeks worden verkozen, kan er, als de burgemeester een van deze rechtstreeks verkozen schepenen is, blijkbaar, omwille van het feit dat die burgemeester waarnemend is, een probleem bestaan bij de aanstelling van die bijkomende schepenen. Ik heb al gehoord dat er sommige gemeenten met een college moeten werken waarin er een bevoegdheidsverdeling is van min één schepen. Is dat juist? Kan dat niet worden opgelost door bijvoorbeeld de eerstvolgende schepen toe te laten tot het college en te laten fungeren als waarnemend schepen ter vervanging van de waarnemende burgemeester? Met of zonder wedde, dat moet nog worden uitgemaakt.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer Van Eyken, het is bijna aandoenlijk om te zien en te horen hoe u doet alsof uw neus bloedt: u weet even goed als ik dat

er in een aantal van die faciliteitengemeenten zaken zijn gebeurd in de aanloop naar de verkiezingen die niet helemaal koosjer zijn. Of halal.

U weet, mijnheer de minister, dat wij daarover op 27 september 2006 in de plenaire zitting een actuele vraag hebben gesteld. Mijnheer Van Eyken, een aantal burgemeesters hebben naar hun inwoners in de gemeente Franstalige oproepingsbrieven verstuurd voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober. U weet even goed als ik dat dit in strijd is met de wet, met de omzendbrieven en met de rechtspraak van de Raad van State. Wij weten uit het antwoord van de minister dat de provinciegouverneur een onderzoek heeft gestart naar mogelijke overtredingen van de wet. Mijn bijkomende vraag is of dat onderzoek al is afgerond en of u daar al meer informatie over heeft.

Bovendien heeft het onwettige versturen van Franstalige oproepingsbrieven naar die inwoners van wie de burgemeester veronderstelt dat zij Franssprekend zijn, er niet alleen toe geleid dat de gouverneur van Vlaams-Brabant een nieuwe, rechtsgeldige oproepingsbrief heeft moeten versturen naar de betrokken inwoners; er zijn, in mijn ogen althans, ook een aantal strafrechtelijke inbreuken gepleegd. Ik heb zelf klacht met burgerlijke partijstelling ingediend bij de onderzoeksrechter in Brussel. Daar is nu dus een onderzoek lopende. Allicht heeft het ook daarmee iets te maken dat deze burgemeesters nog niet konden worden benoemd.

Dat zijn inbreuken die volgens ons een schending zijn van de privacywetgeving, op verschillende artikelen van het algemeen kieswetboek en het strafwetboek. We weten allemaal dat dit soort inbreuken door deze burgemeesters wetens en willens zijn gepleegd. Zij kunnen niet ongestraft blijven. Daarom heb ik die klacht ingediend.

Mijn vraag is, mijnheer de minister, wat nu de gang van zaken is in dit dossier. Heeft het feit dat er een strafrechtelijk onderzoek loopt er iets mee te maken dat deze benoeming niet is kunnen doorgaan? Wat is de verdere procedure?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Wat de benoeming van de burgemeesters van de zes randgemeenten en de al dan niet bloedende neus van de heer Van Eyken betreft, heb ik inderdaad nog geen besluit getroffen. Met uitzondering dan van de burgemeester van Drogenbos, van wie ik het benoemingsbesluit ondertekende op 22 december 2006.

De redenen waarom de burgemeesters van de andere faciliteitengemeenten nog niet benoemd werden, verschillen. Wat Wommel betreft, stelt u zelf dat in die

gemeente pas relatief recent door een meerderheid van de gemeenteraadsleden een akkoord werd bereikt over de voordracht van de burgemeester. Het benoemingsdossier werd vrijdag laatstleden door de gouverneur naar mijn administratie doorgestuurd. Ik zal daar in de loop van de komende dagen waarschijnlijk de benoeming doen. Dat is nog in de voorwaardelijke wijs, maar ik denk wel dat dat in orde komt.

Drogenbos en Wommel, dat is dus van de baan. Van de gemeenten Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem heb ik de dossiers ontvangen. Ik heb de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd mij bijkomende informatie te verstrekken over het al dan niet wettig verzenden van de oproepingsbrieven en over de wijze waarop de voorgedragen kandidaten daarbij betrokken zijn. Dat is een vrij gecompliceerd onderzoek. Wij voeren dat op een correcte maar ook intense manier.

Ik heb bijkomende onderzoeksdaden gevraagd aan de gouverneur. Ik wacht de resultaten af alvorens een beslissing te nemen over de benoeming van de voorgedragen kandidaat. Ik wil, mijnheer de voorzitter, toch ook aan de collega's meegeven dat er met de bestuurbaarheid van die gemeenten ondertussen geen probleem is. Wat het functioneren van die schepencolleges betreft: je moet daar inderdaad werken met 'min één'. Zo schrijft de wet het voor. Je kunt dit niet opvullen met een bijkomende schepen. Ik houd mij altijd aan de wet. Ik ga nooit mensen zoeken, provoceren of koeioneren. Daar kan men mij, op de tweeënhalf jaar dat ik deze toch niet zo eenvoudige portefeuille beheer, niet van betichten. Ik houd mij aan principes en aan de wetgeving, zoals dat ook past voor een legalist en zeker ook voor een minister die zelf met handhaving gelast is. We zullen dus zien wat het bijkomend onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant, de heer Lode De Witte, oplevert.

Wat Affligem en Huldenberg betreft, kan ik u melden dat tegen beide verkiezingen beroep werd ingesteld bij de Raad van State. Voor wat Huldenberg betreft, verwierp de Raad van State het beroep. Ik heb vorige week de voorgedragen kandidaat tot burgemeester benoemd. Voor Affligem wacht ik op de uitspraak van de Raad van State. Daar werd dezelfde procedure gehanteerd die ik ook heb toegepast in Wortegem-Petegem en Wichelen. Een procedure bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, nadien eventueel gevolgd door een beroepsprocedure bij de Raad van State, moet op een relatief korte termijn, binnen enkele maanden afgerond zijn.

Daarom heb ik in die vier, of drie, gemeenten gewacht met de benoemingen. De casussen zijn verschillend. Wat zou het voor zin hebben? Het zou een daad van slecht bestuur zijn om nu te benoemen, met het risico

dat de Raad van State in beroep een andere beslissing zou nemen, waardoor ik op mijn benoeming zou moeten terugkomen. Dat zou een heel pijnlijke affaire zijn. Daarom wachten we voor Affligem op de uitspraak van de Raad van State, en voor de rest op de bevindingen van Lode De Witte.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, wat is de juiste bepaling die zegt dat er 'min één' schepen zal zijn?

Minister Marino Keulen: Ik ken het artikel niet uit het hoofd. Wij willen het u wel laten weten. Ik zal dat ook niet zeggen als het niet wettelijk bepaald is. Het zou belachelijk zijn om hier stoer te doen en binnen een kwartier door de wetgeving te worden achterhaald.

De heer Christian Van Eyken: Verre van mij om uw woorden in twijfel te trekken.

Minister Marino Keulen: Heel goed om dat te horen.

De heer Christian Van Eyken: Ik had er weet van dat de heer Demesmaeker een klacht heeft ingediend tegen die burgemeesters. Maar als ik uw antwoord goed heb begrepen, hebben die twee zaken niets met elkaar te maken en wacht u gewoon de procedure af. U hebt een advies ingewonnen van de gouverneur en u wacht nu dat bijkomend advies af.

Minister Marino Keulen: Dat onderzoek van de gouverneur staat los van de procedure van de heer Demesmaeker. Dat is een procedure voor de rechtbank. We leven nog altijd in een stelsel met een scheiding der machten. Ik ben niet de baas van het parket-generaal of van de rechtbank. En dat is maar goed ook.

De gouverneur heeft er op vier plaatsen moeten voor zorgen dat er Nederlandstalige oproepingsbrieven verstuurd werden. Er zijn ook een aantal zaken gebeurd die niet correct waren. Wij hebben daar op voorhand nochtans duidelijk over gecommuniceerd. Ik wil duidelijkheid hebben wie voor welke beslissing verantwoordelijk is.

Als er geen probleem is, benoem ik. Ik heb dat gedaan in Drogenbos, nochtans ook een faciliteitengemeente, waar de burgemeester zich perfect gehouden heeft aan de wettelijke bepalingen. Ook in Wemmel was er geen probleem.

Ik zal zien wat het onderzoek van de procureur oplevert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aangekondigde evaluatie van de pariteitsregeling in het gemeentekiesdecreet

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik lees regelmatig parlementaire verslagen na, en het voordeel daarvan is dat je merkt dat ministers soms een aantal toezeggingen doen. Als parlamentslid is het goed om een minister af en toe aan die toezeggingen te herinneren.

Vooreerst verwijs ik naar het parlementaire verslag van de bespreking van het Gemeentekiesdecreet, stuk 637, pagina 23: "De minister zegt dat men het pariteitsbeginsel zal evalueren. De keuze die nu gemaakt wordt, is echter duidelijk. Van alle gemeenteraadsleden is slechts één op vier een vrouw. Slechts 7,5 procent van alle burgemeesters is een vrouw. De meerderheid heeft ervoor gekozen om hier iets aan te doen. De heer Jan Peumans stelt vast dat de minister de regeling zal evalueren. Hij zal de minister daar later mee confronteren. De spreker is voorstander van de pariteit, maar stelt wel ongenoegen vast op het terrein. Hij wil weten hoe de minister deze regeling wil evalueren. Zal er een onderzoek worden uitgevoerd naar de problemen van de pariteit en naar de gevolgen ervan voor de kandidaten van zowel het mannelijke als het vrouwelijke geslacht? De minister belooft dat er een evaluatie zal komen, maar geeft aan dat nog niet is onderzocht hoe dit zal gebeuren."

Graag vernamen we dan ook wat het resultaat is van deze evaluatie, dan wel of ze nog moet plaatsvinden. Politicologe Karen Celis kwam reeds tot de conclusie dat het eindresultaat onvoldoende is: Vlaanderen telt na 8 oktober 477 vrouwelijke gemeenteraadsleden extra, een stijging met zes procent ten opzichte van 2000.

In De Morgen zei minister van Gelijke Kansen Van Brempt dat ze hoopte dat in de schepencolleges de echte macht niet voorbehouden bleef voor de mannen. Als die te pover uitvallen voor de vrouwen, overweegt ze om wettelijk het aantal vrouwen in het schepencollege te verhogen.

We weten dat er sowieso 308 vrouwelijke schepenen zijn, doordat er minstens één vrouw in het schepencollege moet zitten. Hoe het zit met de vernieuwde regeling van de uitvoerende macht, weten we voorlopig niet. Uit voorlopige cijfers van de VVSG – de colleges zijn immers nog niet overal compleet – blijkt dat amper 25 van de 308 Vlaamse gemeenten een vrouwelijke burgemeester hebben. Dat zijn er 3 meer dan in 2001.

Hebt u, zoals aangekondigd, het nieuwe pariteitsbeginsel geëvalueerd? Zo ja, hoe bent u te werk gegaan en

wie heeft die evaluatie uitgevoerd? Het gaat mij niet enkel om de kwantitatieve gegevens, ik ben ook benieuwd naar een aantal kwalitatieve parameters die betrekking hebben op de pariteit.

Hebt u onderzocht of de pariteit problemen met zich meebracht? Ik denk daarbij vooral aan de samenstelling van de lijsten. Ik heb verschillende mensen horen klagen dat het moeilijk was om evenveel vrouwen als mannen op de lijst te krijgen. Uiteindelijk zijn een aantal mensen op de lijst beland waarbij men zich kan afvragen of er echt sprake was van politieke motivatie.

Wat blijkt uit de evaluatie? Hebt u ook reeds de vertegenwoordiging van vrouwen in de schepencolleges geëvalueerd? En dan heb ik het niet over het aantal, maar wel – zoals minister Van Brempt gezegd heeft – over de verdeling van de bevoegdheden en de macht. Ook dat zou in de evaluatie moeten worden meegenomen. Bij de verdeling van de bevoegdheden geeft men bijvoorbeeld vaak ‘typisch vrouwelijke’ bevoegdheden aan de vrouwelijke schepenen, zoals Welzijn, terwijl een aantal vrouwelijke schepenen best ook zware departementen als Openbare Werken zouden aankunnen.

In hoeverre hebben dergelijke overwegingen meegeïmponeerd in de evaluatie en wat blijkt daaruit?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: De tussenkomst van de heer Peumans is correct parlementair werk.

De drempel die in artikel 11bis van de Grondwet vervat zit, dat ook iemand van het vrouwelijke geslacht in de uitvoerende organen moet zitten, vind ik voldoende. Het is onbegrijpelijk dat sommige mensen dat in vraag stellen. In onze huidige samenleving bekleden vrouwen topfuncties in alle domeinen van het openbare leven. Zij bewijzen ook iedere dag dat ze die functies aan kunnen en dat ze die waard zijn.

De pariteitsregel van artikel 23, paragraaf 3 van de Gemeentekieswet, waardoor op elk van de lijsten van kandidaten voor de verkiezingen het verschil tussen het aantal kandidaten van elk geslacht niet groter dan één mag zijn, is een van de beleidsmaatregelen om de participatie van vrouwen aan de lokale bestuursuitoefening te vergroten. Die maatregel staat niet alleen. In artikel 44, paragraaf 4, eerste lid, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 is bepaald dat het college van burgemeester en schepenen uit personen van verschillend geslacht bestaat, behalve in de gevallen waarin dit college rechtstreeks wordt verkozen, met name in de randgemeenten.

Bij toepassing van deze bepaling zit er voortaan in elk college van burgemeester en schepenen ten minste één vrouw. Dat mogen er uiteraard meer zijn, maar dat hoeft

niet wettelijk opgelegd te worden. Daarmee wordt ook uitvoering gegeven aan artikel 11bis van de Grondwet. Tot slot bepaalt artikel 200 van het Gemeentedecreet dat ten hoogste twee derde van de leden van advies- en overlegorganen van hetzelfde geslacht kan zijn.

Een evaluatie van de pariteitsregel voor de kandidatenlijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen is momenteel wat voorbarig. Ik neem mij wel voor die uit te voeren, maar dan wel in samenhang met de evaluatie van het aantal vrouwelijke burgemeesters, de vrouwelijke aanwezigheid in de colleges van burgemeester en schepenen, het aantal vrouwelijke OCMW-voorzitters en het aantal vrouwen in de de OCMW-raden.

Mijnheer Peumans, ik vind uw laatste opmerking, over de verdeling van de bevoegdheden, heel relevant. Bij de uitvoering van een schepenambt wordt het verschil in de eerste plaats gemaakt door de persoonlijkheid van de schepenen. Sommigen kunnen als schepenen van Cultuur het ambt volledig naar hun hand zetten, terwijl er anderen zijn die daar, als schepenen van Financiën, Begroting en Openbare Werken, niet in slagen. De harde materies zijn natuurlijk wel portefeuilles als Openbare Werken en Financiën, maar ook – en dat wordt vaak onderschat omdat het nieuwe materie is – het hele vergunningenbeleid bij Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Stedenbouw en Mobiliteit. Dat zijn de portefeuilles waarmee je het verschil kunt maken. Ik vind het zeer belangrijk om na te gaan in hoeverre vrouwen daar titularis van zijn. Ik dank u voor die tip.

Voor een algemene evaluatie is het nog wat te vroeg. Ik verzamel momenteel via de gouverneurs statistische gegevens zoals het aantal vrouwelijke burgemeesters, schepenen, voorzitters van de gemeenteraad en gemeenteraadsleden, het aantal OCMW-voorzitters die toegevoegd werden aan het college van burgemeester en schepenen. Ik hoor dat dat bij 60 procent gebeurd zou zijn. Dat geeft aan dat we daar een goede maatregel genomen hebben. Op basis daarvan kan dan een definitieve evaluatie gebeuren.

Mijnheer Peumans, ik kan u momenteel enkel bevestigen dat, zoals u zelf aanhaalt, het aantal verkozen vrouwen in de gemeenteraden gestegen is met een goede 6 procent tegenover de verkiezingen van 2000. Er zijn nu 33 procent vrouwelijke verkozenen en dat aantal moet verder groeien. In het begin van de vorige legislatuur waren er 19 vrouwelijke burgemeesters, terwijl er op dit ogenblik in 29 Vlaamse gemeenten een vrouwelijke burgemeester werd benoemd. Er zijn vandaag in totaal 296 burgemeesters benoemd. Ik moet er nog 12 benoemen, het aantal vrouwelijke burgemeesters kan dus nog stijgen.

De evaluatie zal plaatsvinden in het voorjaar, ook met de kwalitatieve overwegingen die u zelf aangaf. De

pure gegevens in kaart brengen is interessant voor de statistieken en het zegt al een en ander, maar wie wat precies doet, en in hoeverre vrouwen in de klassieke mannenbastions binnendringen, is nog interessanter.

Ik ben wel fier dat ik mijn weddenschap met de Nationale Vrouwenraad en de VVSG gewonnen heb. Die beide instanties hadden gezegd dat, door het Kiesdecreet en het terugbrengen van de kopstem van 50 percent naar een derde, het aantal vrouwen in de lokale politiek gevoelig zou dalen. Zij hebben die weddenschap dus glansrijk verloren. Ik ben vooral blij voor de vrouwen, die tegenwoordig met meer dan ooit actief zijn in de lokale politiek.

De drempel die vervat zit de Grondwet, artikel 11bis, is vandaag voldoende. In een goed en representatief bestuur moeten vrouwen aanwezig zijn, en zeker niet enkel voor de symboliek. Zij moeten echte beleidsinstrumenten krijgen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, u houdt uw woord: er komt een evaluatie. Ik hoop toch dat u ook de pluspunten en de minpunten die men ervaren heeft bij het samenstellen van de lijsten, meeneemt in de evaluatie. Het is perfect mogelijk om te onderzoeken welke problemen men heeft ervaren om de pariteit op de lijsten door te voeren. Dat lijkt me interessant. Ik heb van een aantal mensen gehoord dat dit niet van een leien dakje is gelopen. Ik doe u een suggestie, het is aan u om te beslissen om daar al dan niet op in te gaan.

Minister Marino Keulen: Ik heb dat ook vaak gehoord. Dat heeft er wel voor gezorgd dat er vroeger dan ooit is begonnen met de lijstvorming. Ik was in 1988 voor het eerst kandidaat en toen werd met de lijstvorming begonnen drie maanden voor de verkiezing. Dat was toen zo. Gaandeweg is dat veranderd en wordt er vroeger mee gestart. Voor de campagne 2006 was men er al mee bezig tijdens de zomervakantie van 2005. Dat had te maken met het feit dat de pariteitsregel zou worden ingevoerd. Sommigen hebben me hier gezegd dat ik zo laat was met het Kiesdecreet, maar op het terrein heb ik daar geen problemen mee gehad. Iedereen wist wat er van hem of haar werd verwacht. Doordat de pariteitsregel er aankwam, zijn de lijsttrekkers vroeger dan ooit begonnen met de lijstvorming.

Of iemand heeft meegedaan voor de galerij of wel degelijk gemotiveerd was, is moeilijk na te gaan. Soms doet iemand tegen heug en meug mee omdat een andere kandidaat op de lijst hem of haar ooit een plezier heeft gedaan. Het is moeilijk om dat na te gaan. Uw suggestie is interessant en ik zal ze overwegen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
